

A műhely harmadik ülésén, 2008. november 28-án, [Beke András](#) számolt be az alábbi kutatásról.

A veláris magánhangzók stabilitása a spontán beszédben

A spontán beszédben előforduló magánhangzók neutralizálódhatnak az artikulációs konfigurációjukat tekintve, mivel ennek a beszédtypusnak jellemzője a lazább artikuláció. A magánhangzók semlegessé válása számos további körülménytől függ, mint például a különböző koartikulációs hatások, a magánhangzó helye a szóban, hangsúlyos vagy hangsúlytalan szótagon. A magánhangzó alaprealizációja jól elkülöníthető akusztikai jegyeiben a sváként való realizációjától. Általában magasabb F

²

-értékkel és alacsonyabb időtartammal jellemezhetők a semleges magánhangzók.

A jelen kutatás azt vizsgálja, hogy a) a veláris magánhangzók milyen mértékben redukálódnak szókezdő pozícióban a spontán beszédben, b) milyen mértékben lehet elkülöníteni egymástól az adott fonéma alaprealizációit és a semleges magánhangzókat, c) jellemző-e a semleges magánhangzóra, hogy mely magánhangzót „reprezentálja”, illetve d) hogy a magánhangzók első két formánsának értéke a jellemzőbb a magánhangzókra, avagy más kepsztrális jegyek. A kérdések megválaszolására a BEA 6 beszélőjének spontán beszédét címkéztük fel (3 férfi és 3 nő). A magánhangzókban kimértük az első két formáns értékét, illetve LPC12, LPC24, és MFCC12, MFCC24 kepsztrális analízist végeztünk rajtuk. Az adatokon egy vektorkvantáláson alapuló algoritmust használtunk: K-means eljárást, illetve lineáris diszkriminanciaanalízist.

Az eredmények azt mutatják, hogy a nagy számban realizálódott semleges magánhangzó jól elkülöníthető az alaprealizációktól. A svá akusztikai paraméterei függenek attól, hogy melyik magánhangzó helyén realizálódott. Az akusztikai paraméterek közül az MFCC12 analízis teljesített a legjobban.

Műhelytalálkozó 2008. november 28.

Írta: Markó Alexandra

2008. december 06. szombat, 00:00 - Módosítás: 2009. október 09. péntek, 09:05
